

Аналіз законодавчих і нормативних актів державної районної адміністрації

Юлія Зварич

Кафедра СКІД

Національний університет “Львівська політехніка”

Львів, Україна

uliazvaric4@gmail.com

Соломія Федушко

Кафедра СКІД

Національний університет “Львівська політехніка”

Львів, Україна

felomia@gmail.com

Abstract. У статті проаналізовано законодавчі і нормативні акти державної районної адміністрації. Розглянуто укази Президента України, щодо регулювання в Інтернеті та досліджено «небезпечні» законопроекти.

Ключові слова: законодавчі акти, нормативні акти, державна адміністрація, законодавча база, указ.

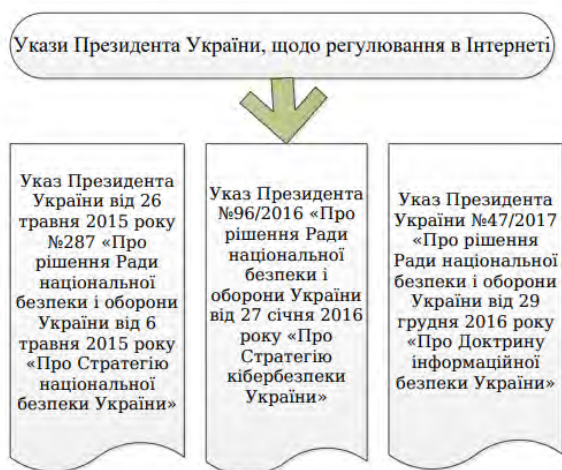
ВСТУП

На сьогоднішній день в Законі України “Про рекламу” не передбачено жодних нормативних регулювань реклами в Інтернеті, хоча за статистикою кількість українських користувачів у мережі порівнянна з кількістю глядачів і профіль цієї області потребує особистого розгляду. Визначення інформаційна діяльність та перелік основних видів у законодавстві України представлено у Законі України “Про інформацію” від 02.10.92 р. У розумінні цього закону інформаційна діяльність є сукупністю дій для задоволення вимог громадян, юридичних осіб та держави. Для задоволення цих потреб державні службовці та регіональні посадові особи створюють інформаційні послуги, системи, мережі, бази даних та банки даних.

Відповідно з Законом України “Про інформацію” з 13 січня 2011р. встановлює загальні правила та гарантії в інформаційних відносинах, не виділивши при цьому особливі правила в Інтернет мережі. Через те що, універсальним засобом комунікації є Інтернет, як передавати, розповсюджувати інформацію, багато з цих правил базуються на “цифрових

правах”. Визначення поняття ЗМІ в чинній редакції Закону України “Про інформацію” прийнятий посилається на медіа-сайти або сторінки в соціальних мережах і блогах: ЗМІ – виконують функцію для привселюдного розповсюдження аудіовізуальної чи друкованої інформації. В дійсному Законі України “Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації”, в якому зазначається, що: висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні – отримання, збирання, підготовка, надання, використання та зберігання інформації про діяльність державних органів влади та органів місцевого самоврядування, що задовольняють потреби громадян та юридичних осіб про діяльність цього органу. У цьому Законі України “Про доступ до публічної інформації” присутні принципи розповсюдження та публікації певних категорій інформації в Інтернеті інформаційними менеджерами, активний і пасивний доступ до інформації користувачів тощо. Відповідно до статті 5 Закону, доступ до інформації шляхом систематичного та негайного розкриття інформації на офіційних веб-сайтах в Інтернеті гарантується на порталі урядового веб-сайту з відкритим кодом. Вагомі доповнення в 2017 році з’явилися у Законі України “Про авторське право і суміжні права”. Уперше, на рівні національного законодавства розкрили такі терміни *веб-сайти, веб-сторінки, власники веб-сайтів, посилання, електронна (цифрова) інформація, камкординг, кардшейрінг, обліковий запис, постачальник послуг*

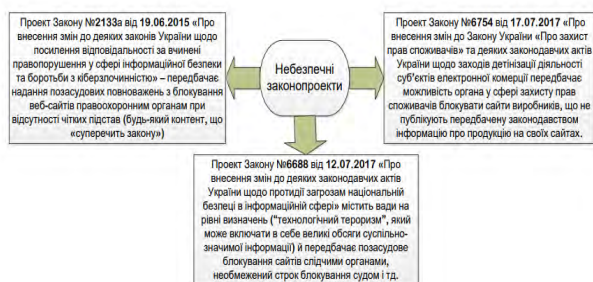
хостингу. В статті 52-1 закону висвітлені можливості блокування веб-сайтів лише коли є порушення авторських прав і відсутності необхідних дій користувача сайту на незадоволення щодо такого порушення. Запит регулювання Інтернету зачіпає низка указів Президента України: Укази про стратегію національної безпеки, про стратегію кібербезпеки та про доктрину інформаційної безпеки України рис. 1.

а. Рис. 1. Укази Президента України, щодо регулювання в Інтернеті

В Законі України “Про місцеві державні адміністрації”, визначається організація, права та упорядкованість дій місцевих державних адміністрацій. Закон України про телекомунікації включає визначення *Інтернет-адреси, бездротовий доступу до телекомунікаційної мережі (бездротовий доступ), домен, Інтернет, постачальника телекомунікаційних послуг, телекомунікацій* тощо. Метою цього закону є надання телекомунікаційних послуг. Положення 32 і 33 Закону передбачають права та обов'язки споживачів телекомунікаційних послуг. Таким чином, закон дозволяє операторам та постачальникам телекомунікацій права на “підставі рішення суду відключення обладнання, якщо воно використовується користувачем для здійснення незаконних дій або дій, які загрожують інтересам національної безпеки”. Закон набрав чинності в 2004 році і не містить небезпечних правил щодо управління Інтернетом відповідно до

міжнародних стандартів. Законопроекти які станом на жовтень 2017 року є небезпечні, перелічені на рис. 2.

б. Рис. 2. Небезпечні законопроекти

Закон України “Про захист персональних даних” регулює правовідносини, пов'язані із обробкою і захистом персональних даних, і спрямований на захист основних прав і свобод людини і громадянина, зокрема права на невтручання в приватність громадянина, у зв'язку з обробкою персональних даних. Цей Закон застосовується до обробки персональних даних, що здійснюються повністю або частково з використанням автоматизованих засобів, а також для обробки персональних даних, що містяться в картотеці або призначених для застосування до файлової системи, з використанням неавтоматизованих засобів. Законодавча база для сьогоdnішнього аналізу не відповідає сучасним вимогам і потребує вдосконалення.

ЛІТЕРАТУРА

- [1] S. Fedushko, J. Bekesh, "Concept of Strategic Positioning for Travel Agency in Social Networks," Open Journal of Communications and Software, Vol. 1, no. 2. P. 1-9, 2014. <http://www.scipublish.com/journals/CS/papers/download/3307-512.pdf>
- [2] Fedushko S. S., Zhukovs'ka Y. S., Vinichenko T.O., "The role of online information resources in the operation of kindergartens," Trends in der Entwicklung der nationalen und internationalen Wissenschaft: Sammelwerk der wissenschaftlichen artikel, pp. 327-330, 2016.
- [3] Fedushko S.S, Shafar R., Vorsa I., "Conception of promotion of Inteliggo scientific cluster," Geopolitical processes in the world today, pp. 282-285, 2016.